

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

Ἔτος δεύτερον.

Ἀθήναι. 13 Ἰανουαρίου 1884

Ἀριθ. 59+140

Πρὸς τὸν μηχανικὸ

τῆς πολιτείας. Στὴ Βλασσαρῶν τὸ σπίτι τοῦ κυρ Γκαστρομέ-
νου ἔγειρε σὰν παραδοξασισμένο καράβι καὶ φοβερίζει νὰ
καταπλακώσῃ τὸν κόσμον, αὐτὸ τὸ σπίτι δὲν εἶναι πλέον ἐτοι-
μοκρεμισμένο, ἀλλὰ κἀτι χειρότερα.

Πήγαινε, κύρ μηχανικὲ τῆς πολιτείας νὰ τὸ δῆς, ἀλλὰ ἔχε
τὸν νοῦ σου νὰ σταθῆς ἀπὸ μακρὰ, γιὰτὶ δὲν ἐγκυβύμαστε γιὰ
τὴν πολύτιμη ζωὴ σου, ποῦ ὁ χάρος νὰ σὲ πάρῃ μιὰ ὥρα
ἀρχίτερα. Πές μου τὴν εὐχαριστῶ.

Θριαμβάκι.

Ἔττερα ἀπὸ ὅσα γράψαμε γιὰ τὰ παιδιὰ ποῦ χαρτοπαί-
ζουν στὸν Περαιὰ, εὐρέθηκε σὲ θεοὶ ὁ Γυμνασιάρχης νὰ ἀπο-
βάλλῃ ἀπὸ τὴν σχολεῖο κάμποσα γιὰτὶ συνελήφθησαν στὸ τέρ-
τεο τίρο. Δὲν τὰ λέγαμε; Τὸ χαρτοπαίγνιο στὸν Περαιὰ
κατέκνησε ἡ ἑβδομὴ πληγὴ τοῦ Φαραώ.

Καὶ νὰ ἐπαίξῃ τὸ ἐλάχιστο Φαραώ, σὸ διάβολο, ἀλλὰ
τέρτεο τίρο; Αὐτὸ πλέον δὲν ὑποφέρεται. Καὶ ἐν τούτοις ὁ
φίλος ὑπαστυνόος τοῦ Περαιὰ θέλει καὶ καλὰ νὰ τοῦ λέν πῶς
ἐκπλαρὰ καλῶς τὸ καθήκον του.

Πέφτει ὁμως σότος καὶ χάνει.

Κυρὰ Μοδιστρά

Θεανὼ Τουρδάκη ποῦ βρισκεται στὸν Περαιὰ καὶ στὰ σπίτια
τοῦ Φουντούλη, σὲ κατηγοροῦν καὶ σὲ λένε πῶς εἶσαι πολὺ
βάνουση, (ὅσο γι' αὐτὸ δὲν μὰς πειράζει, γιὰτὶ ποῦ τὴν ἔμα-
θες τὴν ἀνατροφή), ὅτι βρίζεις τὰ φτωχοκόριττα τῆς ἐργά-
τριαίς σου σὰν νὰ τῆς ἀγόρασες σκλάβες, καὶ ὅτι θέλεις νὰ
φᾶς ἐνὸς κοριτσοῦ τῆς Ἰωάννας Παρίση 5 καὶ 80 ἀπὸ τὰ
μεροδούλια τῆς, γιὰτὶ ἀρρώστησε τὸ κορίτσι καὶ ἀποσύρθηκε
ἀπὸ τὸ κατὰστημά σου.

Αὐτὸς ὁ τρόπος σου, κυρὰ Θεανὼ, δὲν εἶναι τρόπος, εἶναι
τρόπος ἄτροπος καὶ κκιή στράτα ἐτρέπη, ἀν πρόκειται νὰ
μὴ πληρώνῃς τῆς ἐργάτριαίς σου. Μοῦ λέν κι' ἄλλα νὰ σοῦ
γράψω ἀλλὰ δὲν κάνει, γιὰτὶ εἶναι ἐκτὸς τῆς ὑπόθεσις τῆς
κακοπληρωμῆς σου.

Μοῦ γράφουν

νὰ γράψω γιὰ τοὺς θεατρίνους μας Νταβουλαρέους κἀτι ἀνο-
στιαίς ἢ καὶ νουστιμάδες, ποῦ παρυστίνουν στὴ Σύρα, καὶ τὸ
γράμμα εἶναι ἀπὸ τὸν Περαιὰ.

Θὰ τὰ τύπωνα τὰ ὅσα μοῦ γράφουν ἢτε ψέμματα ἢτε ἀ-
λήθεια εἶναι, ἀν ἐκεῖνοι ποῦ τὰ γράφουν αὐτὰ εἶχαν καὶ τὴν
καλοσύνη νὰ ὑπογραφοῦν, ὥστε σὰν ἀνυπόγραφα ποῦ ἦτανε τὰ
ἔστειλα νὰ τὰ ὑπογράψῃ ὁ Νικολῆς μου, καὶ μὲ συγχώρεσι,
καὶ μὴ πρὸς βᾶρος ἐκεينوῦ ποῦ μοῦ τᾶστειλε, ἀν θέλῃ ὅμως
τοῦ στέλνω τὸ γράμμα τοῦ ὑπογραμμένο ἰδίους χερσὶ καὶ
Νικολίσιον.

Φίλε κύριε Μελά.

Γιὰτὶ, ἀγαθοεργέστατε ἄνθρωπε, δὲν πληρώνεις τῆς 700
δραχμαίς ποῦ χρουστᾶς στὸ ξενοδοχεῖο τῆς Αἴγιος γιὰ
κείνους τοὺς ἀρρωστούς ποῦ πῆγες τότε σπασοκεφαλισμένους
ἀπὸ τὸν καυγᾶ ποῦ γιὰ τὸ χατήρι σου συνέβηκε στὴν Κηφισσᾶ
τὴν καιρὸ τὸν ἐκλογῶν;

Τότε τὴν νύχτα εἰξεραι σὺ καὶ τὰ παιδιὰ σου νὰ φωνάζετε
ἀπόξω ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ ξενοδοχείου ποῦ δὲν τοὺς δεχό-
τανε μέσα.

— Ἀνοίξετε, νὰ μποῦν οἱ πληγωμένοι καὶ ἀν δὲν ἔχετε
πίστι, δὲν σᾶς φτάνει τὸ σπίτι τοῦ Μελά;

Θὰ τὰ πληρώσῃς καὶ θὰ σκάσῃ καὶ ὁ πικτουνιῆκος σου,
γιὰ νὰ μάθῃς ὅτι οἱ ρωμνοὶ δὲν παίζουν, ὅταν θέλετε σεῖς νὰ
παίζετε μὲ τὴν δυστυχία τους. Χρυσογάδρα τοῦ διαβόλου.
Ζῶα, χρυσᾶ ἀνδράποδα τέλος.

Νὰ δᾶ

κύρ φίλε διευθυντὴ τῆς ἀστρονομίας καὶ ἕνα νέο ποῦ δὲν τὸ
ξέρεις, ἢ ἀν τὸ ξέρῃς κἀνης πῶς δὲν τὸ ξέρεις, μέσα στὸ κα
φνεῖο τοῦ θεάτρου τοῦ Περαιὰ χαρτοπαίζουν καὶ κλητῆρες
μερικοί.

Ἄφοῦ μέσα σ' αὐτὴ τὴν καρμανιόλα ἐραγώθησαν καμπόσων
νέων τὰ κεφάλια, δὲν πᾶς, παροακκοῦμε, νὰ φᾶν καὶ τὸ δικὸ
σου οἱ ἴδιοι κλητῆρες σου.

Ἄμ ἀντίς νὰ ὑπάρχῃ ὑπαστυνία στὸν Περαιὰ δὲν λὲς νὰ
βγάγῃ ὁ Τρικούπης μας ἕνα διᾶτχμα καὶ νὰ βάνῃ ἀπόξω
ἀπὸ τὴν ἀστυνία μιὰ ἐπιγραφή ποῦ νὰ λῆ:

Διεύθυνσις χαρτοπαίγιδων

Νὰ κἀ μιὰ κουταμάρα

τῆς βλακείας, μοῦ γράφουν νὰ γράψω νὰ ἐμπυδίσῃ ὁ κ. Σ.
Ἠλιόπουλος τὸν δούλό του νὰ μὴ πηγίνη τὰ μεσάνυχτα

στο σπίτι του και χρωστά την μπότα και διαπραχτή την ψυχία των γειτόνων.

Πρώτα, τί έγινε δηλαδή; Ολοπεριβράσιωμε κάθε άνθρωπο από του να πηγαίνει, τι ώρα θέλει σπίτι του; Δεύτερο, τί μελετάμε με τις κλίσεις; Οχι. Είναι κακός ο καιρός, Οχι. Χροτοπαίζει όμως, αϊ. αυτό είναι, εσχλημη δουλειά, αλλά θαρούμε πως δεν χροτοπαίζει με τα χρήματα τα δικά μας, δεν θα γίνουμε μετριοδυσία στη τάση του ενός και του άλλου.

Κύρ Κοσινόγιος

Ο κύρ Κοσινόγιος, μούπε να σου πω, πως είσαι λανθασμένος για κεινο που γράφεις στο αστρονομικό σου δελτίο, ότι δηλαδή είναι κακός ο καιρός για τίν πυροβολισμό που έγινε έναντιόν ενός λογιου προχτές τα μεσάνυχτα. Αυτός τον γράλιζε ττό σπίτι σου και ούτε είχε χαμπέρι αν χαλούσε ο κόσμος, έξω από τον αστρονομικό σου δελτίο, και γίνεται ρεντίκωλο και πέρνεις άλλα και στον λαϊκό σου ανθρώπου.

Μούπε μάλιστα να σου τὰ γράψω χοντρά, αλλά εγώ δεν έχω ούτε λαϊκό, γιατί γυρεύει να μου τὰ γράψω φίλος μου Κασιδής.

Θέλετε να μάθετε

και πώς γράφονται η ελληνικάς εφημερίδες, όρίστε ένα δείγμα.

ΕΛΕΘ ΠΟΛΙΤΗΣ

Τρεχάτε τράκα σεις να βρήτε πώς είναι η συνδρομή. Άλλο. Πωλείται αντίτιμ κλπ. (Νά, γαδούρα, να μέσα στην ελληνική εφημερίδα γράφεις, όπως θέλετε μερικοί να την καταστήσετε).

ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ

ΠΑΡΑ ΜΙΑΝ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ

Πρόλογος.

Άκουσα να λέν, πως τό παιδί που γεννά ή όχιά τρουπά της μάνας του την κοιλιάν, την θανατώνει και βγαίνει και ψοφά κατ' αυτόν τον τρόπο του γεννημάτος του την μάνα του. Ο Καρύδης, ο Σοφοκλής, καθώς φαίνεται, έμελε να γεννηθή από όχιά, αλλά κατά λάθος έδωσε ο Θεός και τόν γεννήσε εσθαστή γυναικά, χωρίς να ξερω ότι με μορφή ανθρώπου εγέννησε φεύδι που θέλει και θέλησε με τό δηλητήριόν του να φαρμακώση όλον τόν κόσμο, αν πού ήταν δυνατόν. Από μικρό παιδί ο Καρύδης ήταν υπνοβόχτης, ήγουν μας; δεν είχαρε τί του γινάσκω, και φανταζότανε στα στραβά περπατώντας πως ήταν κύριος όλου του κόσμου. Φύτιν πονηρά μεταβαλλείν ου ραδισα, ιδεαι είναι δηλαδή εύκολον να μεταβάλη σινάς την πονηρά φύσει ένους άνθρωπου, και ο Καρύδης γεννήθηκε φύσει πονηρός προς καταστροφή τώτων έντιμών νοικοκυρέων οι όποιοι στεναχούν άκουμα από τας δυστυχίας που τούς έφερε, καθώς μαρτυρά όλη η Αθήνα. Καρύδης πές και θ' άκούσης και ένα άνάθεμα από καθενός στόμα, γιατί δεν ήρθε καρδιά άκαρτη, που είχε την δυστυχία να του πή καλή μέρα. Για να καταλάβετε δε την καλή καρδιά αυτού του ανθρώ-

άνθρώπου, πώς όσα και τόν θουλιακή τή μαρτυρία μπε, να σου πω, σά μάτια διακρίνει γινάσκω.

με τον Καρύδη, αλλά τήν μηδραχμή που λέει πώς τόν χρωστώ και μούκανε δώδεκα άγραφίς.

Ο γνωστός και τήν ύπομονή του Ειρηνοδίκη Φασίτσας, θύμωσε πλέον και απήμειν τήν συζητήσις έχασε τήν ύπομονή του και πέταξε τήν άγωγίς του Καρύδη στα μούτρα και διάλυσε τήν συνεδρίαση.

Υστερα από χιλιάς δυο παρακαλέσις έπικλήθη η συνεδρίασις για να ζευδαρωμε.

Ο δικαιοδότης μου Οικονόμος ζήχασε μια άγωγή από τω, δυο δραχμών και λέει στον Ειρηνοδίκη.

Νά τρεις δραχμαίς για να έσπλησωμε αυτή συμβιβαστικά.

Εγώ. — Δεν παραδέχομαι να πληρωσω τίποτα. Καρύδης. Δεν πέρνω τίποτα, ούτε τὰ γράζω γιατί είναι προσωρισμένα για του, φτωχού.

Καρύδης, ο δικαιοδότης του Καρύδη (ζευδαρισμένος στα μέλεια) — Δυσ διαμαχηθέντων τριτος όρελείται, να τὰ πάρω λοιπόν εγώ από κανείς σας, δεν τὰ θέλει.

Καρύδης; — Αμ γι' αυτή τήν κατὰ άνακόνην ποιός θα προκατάβαλη;

Οικονόμος; — Εμείς, δεν βάζουμε πεντάρα.

Καρύδης (προς έμένα), Είπαί φιλοδότης εγώ έδανα ως τήν πενήντα δραχμαίς για προκάταβολίς και συ δεν βάζεις τρείς;

Γραμματέας. — Δεν παίραζει πέρνομε αυτές τής τρείς και τής βάζουμε για προκατάβολή.

Καρύδης (πέρνοντες τής τρείς). Δεν τήν βάζω.

Δράκος (εταν βγαίνας). Κύριε Καρύδη κ' εγώ φτωχός είμαι, δεν μου δίνεις τής τρείς δραχμαίς, αφού θά τής μοιράσεις στους φτωχούς;

Καρύδης. Είναι για τόν μπακαλή και μη φροντίζεις.

Όταν διαλύθηκε τώ δικαστήριο λέω γώ στον Καρύδη κουνώντας τώ δεξι χέρι.

δραχμαίς. Και ο Νάζος τώ έστειλε πώσω τής δυο χιλιάδες με τὰ λιγνόματα.

Αυτά μου τὰ διηγήθηκε ο ίδιος Καρύδης, αν να έλαυχώτανε για τήν άδιαντροπία του και κακοήθεια αυτή.

Εμένα δε τώ σουκαρά μου προσέβραν χιλιάδες και δεν καταδέχτηκα να τής πάρω. Και έχω στα χέρια μου άποδείξει.

Τίποτα.

Αλλο.

Μέσα στής άγωγίς που μούκανε προχτές γράφω πως τὰ λεπτά που τώ χρωστώ, τήν μια δραχμή, θά τήν δώση στους φτωχούς. (Μεγάλη η γενναιοδωρία του με ζένους παραδες).

Άλλα είναι αληθινά φιλόανθρωπος ο Καρύδης, ο όποιος κατάρτερε τώτους ανθρώπους και δεν έφρασε άνθρωπο άφορα λόγητο που τώ έπεσε στα χέρια του.

Και να ένα διηγηματάκι τής φιλοανθρωπίας του. Όταν ήθελε να κινή στο χέμα του μηνμόσνο για τήν μάνα και τόν πατέρα του, επειδή είχαρε, ότι ούτε μούγα δεν θά πούσε στήν εκκλησία, έγραψε, για να γελάση καμπύσους φτωχούς, να πέν, στο μισοθωμένο φως του, τώ όποτον τόν σταβώσε και δεν βλέπει πλέον τί τώ γίνεται, πως θά μοιράση φωμιά, όπως και άλλους. Μερικοί κατάρουκαράδιασμένοι φτωχοί γελούσαν και πήγαν, όταν δε έτελειώσε τώ ζευδαλωκαί πήγαν στο σπίτι του φτωχού που ζευδαριασθήκαν να πέν να τόν τιμήσουν, εύγανε και έδωσε ένα πόντιχοράγαμένο ψωμί που είχε σε μια περιηθευμά του γρηβ, ήγουν βαφικία, και είπε στους άλλους και άλλας φτωχούς.

—Τί να σας κάνω, τώρα σώθηκα, μητρικά τώσα ψωμιά, φοβατε στο τελευταίο, δεν έχει άλλα.

Εβνοία σου μακαρά, κ' εγώ θά σου δείξω.

Καρύδης. — Αειντε, μπεμπάτη και όπι μένα θά τώβρη, ότ' άλλα μου κούνας τώ δεξί σου χέρι, τ' άλλο να κούνας τώ δεξί σου χέρι.

Καρύδης. — Κατ' αυτό τώ μ' έκαρτε.

Εγώ. — Αϊ να σου πώ, με τώ ξεροί μια πεντάρα για να σου έσπληνω, όλη τή χροιά.

Από τήν Μαγνησία.

Άσίκας. Κύριε Παλιάνθρωπε! Εμείς έδώ πλέον δεν είμαστε έλληνες; μές έκαζαν οι τούρκοι κτήνη. Τώρα που κυχόμαστε πως είμαστε κάτι τίς, μές ποδοπατούν, ενώ τόν καιρό που είμαστε μιάς χοφτιά; Άνθρωποι, μές άκούγκν οι τούρκοι και έτρεμα.

Εγώ είμαστε τώσαι άπύκαυοι έλληνες; δώ πέρα, μές κατέβασε από ύποπαρζενείν η σέβαστή μας κυβέρνησις και μές τώκανε πρακτορείον.

Χαλάταν από τόν κατακλυσμό του Θεού τὰ σπύτια μας, τρέχουμε να πάρομε άδεια από τήν τούρκικη άρχή, και τὰ βράσομε σκούρα, πώμε στον Πράχτωρ, και τίποτα δεν μπορέ να μές κινή. Πτώ καλή περνή, ο λόγος ένός γισαζή παρ τώ τόν Πράχτωρ μας. Μόνο άμα πώ, έθρη ή εισπραξις τόν δικονοών, τότε γίνεται καλύτερα και τής μαζεύει ως που να ρίξης μιά ματιά.

Στα τούρκικα δικαστήρια η είναι η δεν είναι? Έλληνες Πράχτωρες είναι τώ ίδιο. Δεν ύπόχει, για τόν Θεό αυτού κυβέρνησις; Αν ύπαρχη άς μές ύπερασπιστή από όσαις κατπίεσις μές κύνουν όί τούρκοι, τών δεν ύπόρχη κούβερνο, άς μές είδοποιήση να γίνουμε αρχάδες; μπάρε μου, για να έχωμε και μιά μικρή προστασία άς ήναι και με μπαζίσα.

Οι Έλληνες τής Μαγνησίας.

Σημ Παλιανθρ. Άκούστε, φίλοι Μαγνησώτες και λοιποί Ανατολίτες, τώ χρόνου που θά με κύνουν βουλιαχτή, θά γινώσω για πρώτο ρουσρέτι, να με στείλουν επίθεωρητή τών π.ο.ζενείν, και τότε όσα κινά προζενικά θ' ανακαλύψωμε θά τούς βνώσωμε να τὰ φάν. Τώρα είμαστε τίποτα, και πέν τὰ λόγια μας μόνο χαμέννα, μές και θαρρείτε πως αυτός ο Τρι-

Και αυτό τόν εμπαιγμό τής φτωχολογίας; έστω με τώ να τόν θεωρούσε και θεωρά και τώρα για μεγάλη έξυπνάδα του, που τόν διηγήθηκε ο ίδιος.

Ότρε μές τώ να παίξη κανείς με τήν φτώχεια κατά τήν φαλάκρά του Καρύδη λέγεται φιλοάνθρωπις.

Αλλο.

Φιλοανθρωπίας παράδειγμα κ' αυτό. Είναι σε όλους γνωστότατο ότι ο Καρύδης άγαπά τὰ δούρα δουλικά και κοζίνες, (σο γι' αυτό δεν είναι αξιοκτάκτος ο άνθρωπος, γιατί τώ καλό πρζγμα ποιός τὰ μισά).

Με μιά λοιπόν δούλα του άφου τήν κάστρωσε κατά λάθος, συμφώνησε μάζυ τής άμα που είδε πως φούσκωσε η κοιλιάν τής να τώ κνή άρσενικό παιδί, αλλοιώτικα αν τώ έκανε θηλυκό κορίτσι θά τώ έπνιγε.

Ο διάβολος λοιπόν φώτισε τήν κοιλιά τής δούλας του, για να δοκιμάση τήν φιλοανθρωπία του Καρύδη και γέννησε άρσενικό.

Ο φιλοάνθρωπος Καρύδης για τώ νέο γεννητούρι του τώ τόσο πολύ ένθουσιασθηκε, ώστε άμα τώ είδε πως είναι κορίτσι τώπρθετακ ριστ ρορνιστ παρφ εκπλάνναγ ρλδουαη

Αυτό μου τώ είπε ο φίλος μου και φίλος μου Πηγαδιώτης, ο όποιος θερρώ πως έλεγε πως θά τώ κνή και καταγγείλις, όταν θέλασε να τώ κατασπρή.

Αυτά δεν είναι τίποτα μπροστά ατής όσαις ππραμίαν τεσσαράκοντα έχει να φά, για να μάθουν και κείνοι όσοι δεν τώ ξέρουν τί θά πη Καρύδης.

κούπης μας έχει τὸν νοῦ του στὸ κεφάλι νὰ δῆ και τὶ γίνον-
ται οἱ ὄξω ἀπὸ δῶ Ἕλληνες; Ὅσα και ἂν γράψωμε πᾶν στὸν
βρόντο τώρα, θὰ ἔρθη ὁμοῦ και ἡ ἀράδα και κοντοζυγώνει
τὸ καρφὶ ὡς τὸ κόκκαλο.

— **Βουλή.** Ἄδικα χάνεις τὰς περιποιήσεις σου φίλε μου.

Ἐπίσημον.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχώτατον Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος
ἀπάσης, πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὑπουργὸν τῶν
Στρατιωτικῶν, ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, και ὑπουργὸν
γενικῶν.

Ἐν τιμῇ Κύριε.

Πρὲ ἀδερφέ ὑπουργέ και πρωθυπουργέ και πρόεδρε, τὶ μα-
σκαρλίκια εἶναι αὐτὰ, νὰ ἦναι ὅλη τὴν νύχτα ποριπολίσαις,
ἱππικὰ, καβαλαρίαις, πεζικὰ, χωροφύλακες, πυροσβέστες, κλη-
τῆρες και ὄλος ὁ στρατὸς στὸ ποδᾶρι νὰ φυλάξῃ τὸ σπιτι σου
μέσα στὰ χιόνια;

Τέσον ἀνανδρος εἶσαι; Πιστεύεις ὅτι μπερὶ νὰ βρεθῇ ἔλ-
ληνας νὰ φονεύσῃ ἑλληνα πρωθυπουργὸν γιὰ ἕ,τι δέποτε ἀδι-
κία και ἂν τοῦ ἔκανε;

Εἶναι μαρῖα σου, νομιζοντας πᾶς εἶσαι ἀξίος δολοφονίας,
μένε ἡσυχος και κἀνέναις δὲν ἔχει τὴν ἐννοια σου, πρὸς μόνο
σὺ σκιαζέσαι τὴν σκιά σου. Ἐνας Ἕλληνας και πρωθυπουρ-
γὸς μάλιστα, ποῦ καυχᾶται πᾶς πῆρε τὸ Καραλῆ με ἕνα
φουστανελά, και ἐκύριεψε τὴν Ἀλεξάντρα με ψρόδοαρκει,
φοβάται νὰ μὴ τὸν δολοφονήσουν; Κρίμα σὲ σὲ ποῦ εἶσαι και
Μεσολογγίτης.

Τὶ σοῦ χρωστοῦν, μαρῆ, κύριε πρωθυπουργέ νὰ ἦναι τόσο
ἄνδρες στὸ ποδᾶρι ὅλη νύχτα;

Θὰ πῆς πᾶς αὐτὰ δὲν τὰ ξέρεις; Ἄμ τι ξεραδία ξέρεις,
ἀφοῦ δὲν ξέρεις τί σοῦ γίνεται ἀπόξω ἀπὸ τὸ σπιτι σου.

Πρωθυπουργὸς εἶσαι σὺ ἢ μιὰ παληοἀνδρὴ γυναίκα;

Σὺ κατιάντησες χειρότερος και ἀπὸ τὸν κοντοπούθαρο μπάρ-
πα Μίχο ποῦ εἶχες πορτιέρη γιὰ ἀσφάλεια τῆς ζωῆς σου, εἰψ
ὁ ἄνθρωπος εἶναι μιανῆς χαστουκιᾶς.

Δὲν ντρέπεσαι, κ. Τρικούπη, ποῦ μᾶς βλέπουν αὐταὶ τῆς
ἀηδεΐαις και οἱ ξένοι και μᾶς κοροϊδεύουν. Ἄσε, ἀδερφέ, τὸν
στρατὸ νὰ κἀνῃ τὴν ὑπηρεσία του, ποῦ κοντεύεις με τὴν
φρουρὰ τοῦ σπιτιοῦ σου νὰ τὸν πεθᾶνῃς στὸ ποδᾶρι.

Κύριε Παληάνθρωπε.

Σᾶς εἶπα νὰ περάσετε διὰ τὸν Διομήδη Μπέλιτα διαμέ-
νοντας ἐν Μεγαλὸς Κοπερῆ Ἡπαρχίαν Πλαταμόνος και ἐπὶ
τος ὁ ἱερομόναχος διάπρατῃ τοιαῦτα κακουργήματα τὸ νὰ
πεζῆν με τρεῖς γυνέκες τὸ νὰ χορῆζει στεφάνη και νὰ κλειθῆ
πράγματα και νὰ τρώγει χρήματα τὸν πτωχὸν Πρωτὸν ἔχει
μιὰ χωρὶς στεφάνη, ἐχόρησε τὴν ἀνιψεᾶν του Κατήνα ἀπο
ἀπὸ τὸν ἄνδρα τῆς, και τὴν ἔχει αὐτὸς, ὁ ὅποιος ἐχόρησεν
τὴν ψυχοκὸρη του Ἀνέτα ἀπὸ τον ἄνδρα τις 35 ἡμέρες μετὰ
τὴν στεφῆν και κοιμάτε μαζί τους, εἶναι νόμιμον αὐτὰ μεῖς
πλέον οὔτε νόμους οὔτε θρησκείαν ἔχομεν,

Λάρισα Ἡ.Μας 1. Μπροῦμας.

Σημ. Παληανθρ. Τὶ νὰ σοῦ κἀνω, ἀδερφέ Μπροῦμα, ἀφοῦ
δὲν ὑπάρχουν νόμοι και σοῦ πῆρε ὁ παπάς ποῦ λῆε τὴν γυ-
ναῖκα ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ σου, πῆγαινε νὰ κἀνῃς τὰ παρὰ-
πονὰ σου στὸν Κατῆ. Νὰ σοῦ πᾶ ἕνα πράγμα; Ἐγὼ θαροῦ
πᾶς δὲν εἶσαι σὺ τόσο κουτὸς ποῦ μοῦ γράφεις αὐταὶ τῆς
ἀνοησίαις, ὅσο ἐγὼ ποῦ τῆς τυπᾶνω ἀλλὰ τὸ κἀνω αὐτὸ γιὰ
νὰ καταλάβουν και οἱ ἄλλοι Ἕλληνες τί βλακεία μᾶς δοῖρνε.

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4337
ε. ε. ἀποφάσεως του δεχθὲν τὴν αἰτήσιν του Μ. Νομικοῦ κατὰ τῆς συζύ-
γου Κολιόπης Σπεράντζα εἰς διάταξιν τῆς νομίμου δημοσιεύσεως και
κοινοποιήσεως ἐπέτρεψε τὴν ἐγερσιν τῆς περὶ διαζεύξεως ἀγωγῆς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Ἰανουαρίου 1884.

Ὁ πληρεξ. δικηγόρος.
Θεμ. Δημητρίου.

Τύπος χειροσάβηνας χειρείτιας.

Ὁ γνωστὸς

ἐμπορορράπτης Γιάννης Γύπαρης ποῦ εἶνε στὸ δρόμο τοῦ Κολοκοτρώνη
ἀριθμὸς 3 ἀποκάτω ἀπὸ τὸ σπιτι τοῦ Βασιλῆ Γελαδάκη κάνει παραγγε-
λιαὶς με ὀλόμαλα κασμέρια (φίνο πράγμα) ἀπὸ δραχμαῖς 60 ὡς 80 (εἰμᾶς
οἱ ραφτίδες μᾶς γυρεύουν μόνον γιὰ ραφτικά πενήντα και σαράντα
δραχμαῖς, ὅστε τὶ τοῦ πληρόντε) κατὰ πράγμα ἢ τὰ ραφτικά;
Ἐχει δὲ και ἔτοιμες φρεσᾶς με 20 σοῖς ἕκατὸ παρακάτω γιὰ τοὺς
ἄλλους ἐμπόρους ποῦ πωλοῦν ἔτοιμα ρούχα, ὑτόπια ὁμοῦ, σὺν ξένα και
ψευτοραμμένα. Τώρα λοιπὸν ποῦ ἔρχονται ἡ γιορτάδες και δὲν εὐκολύνεθε
νὰ κἀνετε ρούχα και δὲν προφτάνουν και οἱ ραφτάδες σας πηγαίνετε στὸν
Γύπαρη, και ἂν δὲν εὐχαριστήθητε, δὲν θὰ σᾶς πιάσῃ τὸ ἄνθρωπος κατὰ
τὸν λαοῦ νὰ τὰ πάρετε με τὸ ζόρη. Κυττάξετε ὁμοῦ καλά, ἂν θέλῃ νὰ
σᾶς γελᾶσῃ, νὰ φανῆτε σᾶς, πὸ ἐξυπνοῦ ἀπ' αὐτὸν και νὰ τὰν γέλασε
σεῖς. Ἐδῶ εἶνε ὁποιος γελᾶσει τὸν ἄλλον, καθὼς καταγτίσαμε.

Γυναῖκα

πᾶντρεμμένη ποῦ ἔχει και τὸν ἄνδρα τῆς και δύο παιδιὰ τρία και μετὰ κλῶ
γάλα γυρεύει ἐπί: νὰ μῆν παραμᾶνα ἐνεκα τοῦ βρέθῃκε σὲ ἀνάγκη. Πλη-
ροφορίας εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

Ἐχετε και αμυρὸν φύλλον.